

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Ek/2257/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125379131
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Penťa
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125379131.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Mgr. Monika Dubská, advokátka, so sídlom Šoltésovej 307/13, 034 01 Ružomberok, IČO: 40398676, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. A. XXX, XXX XX C. A., o vymoženie 950 EUR s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietla.

II. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 05.09.2025, domáhal od povinného vymoženie 950 EUR s prísl., na základe exekučného titulu – uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 11Csp/45/2023 zo dňa 09.10.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2024, vykonateľnosť dňa 19.10.2024 (ďalej spolu ako „exekučný titul“).

2. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

3. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

4. Podľa § 53 ods. 4 Exekučného poriadku súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti. Z dôvodu podľa odseku 3 písm. g) zamietne návrh v časti opakujúceho sa príslušenstva, na ktoré vznikol nárok po vykonateľnosti exekučného titulu.

5. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

6. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

7. Podľa § 48 ods. 4 písm. b) Exekučného poriadku k návrhu na vykonanie exekúcie sa musí pripojiť listina, ktorou sa preukazuje právne nástupníctvo, ak právne nástupníctvo vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra, postačí na ne odkázať.

8. Podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu.

9. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra.

10. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

11. Vzhľadom na zákonnú povinnosť súdu ustanovenú v § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, súd preskúmal návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy za účelom zistenia zákonných predpokladov na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd v prvom rade prihliadol na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd konať (ďalej len „procesné podmienky“) v zmysle § 161 CSP. Následne skúmal, či návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy netrpia niektorou z procesných väd podľa § 48 Exekučného poriadku, ktoré sú dôvodom na zamietnutie návrhu. V predmetnom štádiu exekučného konania sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený vykonateľný exekučný titul, a teda či tento z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch je vykonateľný tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej, a či je podaný návrh na vykonanie exekúcie v súlade s týmto exekučným titulom. Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou vecnej legitimácie vyplývajúcej z § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, ako stavu vyplývajúceho z hmotného práva, podľa ktorého je účastník subjektom práva (oprávnenia alebo povinnosti), ktoré je predmetom konania.

12. Exekučný titul bol vydaný v prospech žalovaného: Alušic s. r. o., so sídlom Madačova 1/A, Ružomberok, IČO: 50 648 420 (ďalej len „žalovaný“) a v neprospech povinného (v základnom konaní v procesnom postavení žalobcu), ktorému bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celkovej výške 1232,52 EUR v lehote 3 dní odo dňa doručenia exekučného titulu, v prospech účtu právneho zástupcu žalovaného, ktorým je oprávnený v tomto exekučnom konaní.

13. Návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený, ktorý návrhom na vykonanie exekúcie uplatnil nárok na vymoženie náhrady trov základného konania vo výške 950 EUR a úroku z omeškania 12,25 % ročne zo sumy 950 EUR od 20.10.2024 do zaplatenia. K uplatnenému nároku na úrok z omeškania súd uvádza, že tento nárok nie je priznaný exekučným titulom, čím je daný rozpor návrhu s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku a predstavuje dôvod na čiastočné zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie. Exekučný titul nestanovuje povinnému povinnosť zaplatiť v prospech žalovaného v základnom konaní akýkoľvek úrok z omeškania.

14. S poukazom na ustanovenie § 35 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi exekučného konania sú predovšetkým oprávnený a povinný. Vymedzenie ich postavenia v exekučnom konaní je len procesné; rozhodujúce je to, kto sa v návrhu na vykonanie exekúcie označí za oprávneného a koho uvedie ako povinného, bez ohľadu na to, či tomu zodpovedá právny a skutkový stav (aktívna alebo pasívna vecná legitimácia). Vykonanie exekúcie ale prichádza do úvahy len v prospech toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (aktívna exekučná legitimácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom

titule (pasívna exekučná legitímácia). Proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 69/2012 zo dňa 12.09.2012).

15. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu-žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010).

16. Ustanovenie § 36 ods. 1 Exekučného poriadku umožňuje vykonať exekúciu v prospech iného subjektu, než je označený v exekučnom titule iba ak sa preukáže, že na neho prešlo právo vyplývajúce z exekučného titulu. K prechodu dochádza univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom, predaj podniku) a singulárnou sukcesiou, ktorá sa považuje za prevod práva alebo prevzatie povinnosti (postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu, zmluva o prevode vlastníckeho práva k veci). Vykonať exekúciu v prospech inej ako oprávnenej osoby z exekučného titulu alebo proti inej ako povinnej osobe z exekučného titulu je preto možné iba vtedy, ak k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti došlo po vydaní exekučného titulu. Nemožno akceptovať prechod alebo prevod, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, pretože tento prechod alebo prevod sa mal prejaviť už v procesnom nástupníctve (zmena alebo zámena účastníka konania v základnom konaní) a v správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v základnom (sporovom) konaní. Pochybenie v základnom konaní spočívajúce v tom, že nebol rešpektovaný prechod práva alebo povinnosti, nemožno naprávať v exekučnom konaní prostredníctvom zmeny alebo zámeny účastníkov tohto konania (uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.06.2014, sp. zn. 26CoE/182/2014).

17. V zmysle § 263 Civilného sporového poriadku povinnou náležitosťou uznesenia o výške náhrady trov konania je uvedenie prijímateľa náhrady trov konania, ktorým je advokát, ktorý úspešnú stranu zastupoval. Civilný sporový poriadok vychádza z konceptu tzv. prísudku, resp. platobného miesta priznanej náhrady trov konania, podľa ktorého advokát predstavuje tzv. platobné miesto náhrady trov konania. Skutočnosť, že súd v základnom (nachádzacom) konaní svojím rozhodnutím určil, že osoba povinná je povinná plniť na účet právneho zástupcu oprávneného neznamená, že nárok vyplývajúci z rozhodnutia súdu je nárokom tohto právneho zástupcu.

18. Súd preskúmaním návrhu na vykonanie exekúcie spolu s prílohami zistil, že v návrhu na vykonanie exekúcie je ako oprávnený osoba, ktorá v základnom konaní vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 11Csp/45/2023 právne zastupoval žalovaného. Výroková časť exekučného titulu určuje povinnosť povinného nahradiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy základného konania. Okresný súd Liptovský Mikuláš týmto výrokom o náhrade trov konania vymedzil subjekt (tzv. platobné miesto), ktorému sa trovy konania poukazujú. Takýmto vymedzením subjektu prijímajúceho náhradu trov základného konania v mene žalovaného nedochádza k prevodu alebo prechodu nároku žalovaného na jeho právneho zástupcu (oprávneného v exekučnom konaní). Uvedená skutočnosť vyplýva aj z odôvodnenia predloženého exekučného titulu.

19. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 09.05.2002, sp. zn. 16 Co 77/02, v zmysle ktorého „Ak zastupoval účastníka, ktorému bola priznaná náhrada trov konania advokát na základe plnej moci, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. To však neznamená, že advokát je vecne legitimovaný v konaní o náhradu trov konania. Nárok na náhradu trov konania má účastník a určenie, že trovy konania sa platia advokátovi predstavuje stanovenie platobného miesta. Advokát preto nemôže vlastným menom tento nárok vymáhať prostredníctvom inštitútu výkonu rozhodnutia.“

20. Súd tiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2004, sp. zn. 4Cdo 122/03, podľa ktorého „Zástupca účastníka konania nie je aktívne legitimovaný vo vlastnom mene

vymáhať náhradu trov konania priznaných exekučným titulom tomu účastníkovi, ktorého v súdnom konaní zastupoval, môže tak urobiť len ako zástupca účastníka.“

21. Súd mal za preukázané, že v návrhu na vykonanie exekúcie bol ako osoba oprávnená uvedený právny zástupca žalovaného, ktorý však vzhľadom na uvedené, nebol oprávnený vo vlastnom mene návrhom na vykonanie exekúcie požadovať splnenie nároku priznaného exekučným titulom. Pri vymáhaní náhrady trov základného konania je v tomto prípade oprávnenou osobou len žalovaný, ktorý má právo domáhať sa splnenia povinnosti uloženej exekučným titulom jej núteným výkonom. Súd rovnako nemal za preukázané na to určenými listinnými prostriedkami, že by po vzniku exekučného titulu došlo k prevodu alebo prechodu práv z exekučného titulu zo žalobcov na oprávneného v tomto exekučnom konaní, keďže aj z návrhu na vykonanie exekúcie vyplýva vyhlásenie, že oprávnený nie je právnym nástupcom osoby uvedenej v exekučnom titule, a ani nepredložil súdu listiny preukazujúce právne nástupníctvo v zmysle § 48 ods. 4 písm. b) Exekučného poriadku. Na základe uvedeného súd dospel k právnemu záveru, že oprávnený nie je osobou totožnou s osobou žalovaného v exekučnom titule, a ani podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku nedisponuje oprávnením vo vlastnom mene požadovať nárok deklarovaný exekučným titulom.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k právnemu záveru, že návrhu na vykonanie exekúcie nemožno vyhovieť, a to z dôvodu rozporu návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, s § 36 ods. 1 Exekučného poriadku, v čoho dôsledku súd v celom rozsahu návrh na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku v spojení s § 53 ods. 4 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

23. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199b Exekučného poriadku oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní uplatnil, v rozsahu v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie

26. Oprávnený si uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania v celkovej výške 25 EUR. S prihliadnutím na skutočnosť, že došlo k zamietnutiu návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď iba oprávnený je účastníkom exekučného konania a konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, súd o nároku oprávneného na náhradu trov exekučného konania rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal, tak ako je to uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.